

a) Revision af den erhvervssygdomsfortegnelse, der er nævnt i ulykkesforsikringslovens § 1 A, og

b) afgørelser af tilfælde anmeldt til sikringsstyrelsen efter ulykkesforsikringslovens § 1 A, stk. 4 – dvs. sygdomme, der ikke står på fortegnelsen.

Før behandling af sager efter såvel pkt. a) som b) indhenter styrelsen gennem sine egne medicinske konsulenter og andre sagkyndige de nyeste medicinske og tekniske oplysninger om den aktuelle lidelse. Disse oplysninger fremsendes i god tid før møde til udvalgsmedlemmerne, der derved får lejlighed til eventuelt at rådføre sig med egne konsulenter; dette gælder således specielt medlemmer fra Dansk Arbejdsgiverforening og LO.

De afgørelser, der er truffet af udvalget, har som anført vejledende betydning for styrelsen.

Udtalelserne har hidtil været enstemmige, og styrelsen har fulgt disse i såvel de konkrete sager som i en aftalt mindre ændring af fortegnelsen, for så vidt angår høreskader, hvor »svær tunghørighed« snarest vil blive ændret til »væsentlig tunghørighed«.

Udvalgsmedlemmerne har i øvrigt mulighed for selv at fremkomme med forslag til ændring af fortegnelsen, men sådanne forslag er dog endnu ikke modtaget.

Det skal yderligere bemærkes, at styrelsen via EDB-registrering vil opbygge en statistik over erhvervssygdomme, således at det fremtidigt i vidt omfang vil blive muligt at registrere sammenhæng mellem skadelige påvirkninger af enhver art samt erhverv og arbejde.

Indberetningspligten.

Den indberetningspligt for erhvervssygdomme, der er gennemført ved ulykkesforsikringsloven, har efter styrelsens opfattelse haft væsentlig indflydelse på antallet af anmeldelser.

I årene forud for lovændringen har antallet af anmeldelser nogenlunde konstant udgjort ca. 500 sager årligt.

Efter lovens ikrafttræden den 1. juli 1976 skete der i de nærmeste måneder en jævn stigning i antallet af anmeldelser.

Efter socialministeriets bekendtgørelse af 10. oktober 1976 om anmeldelsespligt skete der imidlertid en kraftig stigning, således at antallet af anmeldelser alene i de første 10 måneder af 1977 har udgjort ca. 1.500 eller

på årsbasis knap 2.000 svarende til næsten en 4-dobling i forhold til antallet forud for loven.

Langt de fleste anmeldelser foretages af læger. Kun i ganske få tilfælde er anmeldelser ifølge sagens natur indsendt af tandlæger. Disse vedrører i så tilfælde navnlig tandcaries opstået hos bagere, konfekturarbejdere og lignende.

Bekendtgørelse om indberetningspligten er med en vejledning udsendt til samtlige praktiserende læger under Dansk Lægeforening, til praktiserende tandlæger og til kommuner, ligesom bekendtgørelsen har været optaget i Ugeskrift for Læger.

Spørgsmål 5:

Ad § 14 bedes oplyst, i hvor stort antal tilfælde nr. 1) og 3) har fundet anvendelse, samt i hvilken udstrækning spiritusprøve anvendes.

Svar:

Sikringsstyrelsens praksis for så vidt angår nedsættelse af erstatningen på grund af egen skyld, jfr. ulykkesforsikringslovens § 3, stk. 2, er i de senere år blevet lempet. Det er denne praksis, der søges lovfæstet ved forslaget til § 14.

Antallet af tilfælde, hvor der er sket nedsættelse af erstatningen, har i de senere år udgjort mellem 10 og 30 årligt. Fordelingen på de enkelte årsager, der er anført i bestemmelsen, er ikke opgjort nøjagtigt i forbindelse med arbejdsskader. I langt de fleste af tilfældene er nedsættelsen dog sket ved, at selvforkyldt beruselse eller grov overtrædelse af færdselsloven har medvirket til eller forårsaget ulykkestilfældet.

Den del af tilfældene, hvor nedsættelsen har vedrørt forsørgertabserstatningen, vil bortfalde ved gennemførelsen af lovforslaget, idet nedsættelse ikke finder sted i erstatningen til efterladte.

Styrelsen har normalt ikke mulighed for i forbindelse med arbejdsskader at begære spiritusprøve optaget, idet skadeanmeldelserne først fremkommer nogen tid efter, at skaden er sket. I de tilfælde, hvor der er optaget politirapport og politiet har ladet skadelidte spiritusprøve, er resultatet heraf indgået i styrelsens overvejelser.

Spørgsmål 6: